

- застосування семафорів може збільшити число процесів в черзі на виконання, оскільки кілька процесів, які очікують дозволяючого сигналу семафора, будуть одночасно розбуджені і переведені в чергу на виконання.

- застосування семафорів збільшує число перемикачів контексту, що, в свою чергу, збільшує навантаження на систему.

- використання семафорів є найбільш стандартним (POSIX.lb), хоча і неефективним способом забезпечення синхронізації.

Порівняння різних систем взаємодії між процесами показує, що найбільш швидким способом передачі даних між несумісними процесами є колективна пам'ять.

Список використаних джерел

1. Шеховцов В.А. Операційні системи. Київ: Видавнича група ВНУ, 2005. 576 с.

2. Ваврук Є. Я. Цифрове опрацювання сигналів та зображень, алгоритми та реалізація: навчальний посібник / Є. Я. Ваврук, Р. Б. Попович – Національний університет “Львівська політехніка”, 2008. – 147 с

3. Операційні системи: навч. посіб./ уклад. М. Ф. Бондаренко, О. Г. Качко. Харків : Компанія СМІТ, 2012. 417 с.

***Abstract:** Theses consider means of interaction between separate processes, which provides the concept of multitasking operating systems.*

***Keywords:** signals, channels, messages, semaphores, sockets*

Науковий керівник:

Крайній В.О.,

канд. екон. наук, доцент,

доцент кафедри економічної кібернетики

і математичного моделювання,

Миколаївський національний аграрний університет

УДК 351.78

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА ЄС У СФЕРІ БЕЗПЕКИ І ГІГІЄНИ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Іваненко Валерія Сергіївна,

здобувач вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології)»

Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна

***Анотація:** проаналізовано законодавства з забезпечення безпеки праці та гігієни України в контексті євроінтеграції. Висвітлено головні проблеми та*

обґрунтовано необхідність імплементації законодавства Європейського Союзу у сфері безпеки праці відповідно до європейських стандартів.

Ключові слова: безпека праці та гігієна; імплементація; адаптація; Європейський Союз; Україна.

Нормативно-правова база Європейського Союзу (ЄС) у сфері безпеки і гігієни праці (БГП) побудована в основному шляхом транспонування до національної нормативно-правової бази держав-членів ЄС положень, цілей, принципів і норм, закладених у директивах ЄС із мінімальних вимог БГП. Директиви ЄС у сфері БГП спрямовані, передусім, на гармонізацію умов безпеки та гігієни праці на рівні ЄС з метою забезпечити належну сумісність економічного і соціального прогресу шляхом запровадження мінімальних вимог до безпеки та гігієни праці, уникаючи при цьому негативного впливу конкуренції в ЄС на безпеку і здоров'я працівників.

Деякі аспекти нормативного забезпечення безпеки праці та гігієни висвітлено у наукових працях В. Венедиктова, Д. Карпенко, В. Курепіна, І. Шамшиної, О. Ярошенка та інших. Особливості охорони праці та гігієни в контексті інтеграції України до Європейського Союзу потребують подальшого наукового дослідження, а нормативне регулювання цих особливостей - удосконалення.

Характеризуючи сучасний стан нормативно-правової бази сфери охорони праці, можна виокремити такі проблемні питання: чинна нормативно-правова база з питань безпеки праці потребує перегляду та актуалізації; в деяких випадках законодавство України має вищі вимоги з охорони праці, порівняно з міжнародними стандартами. Проведений аналіз нормативно-правової бази з питань безпеки праці свідчить про недостатню ефективність та незадовільний рівень нормативно-правового забезпечення сфери охорони праці в Україні. Тому, на основі узагальнень теоретичної та нормативно-правової бази потребує окремого комплексного дослідження.

У європейській нормативно-правовій базі з БГП особливе місце належить Директиві 89/391/ЄЕС Ради Європейських співтовариств «Про запровадження заходів, що сприяють поліпшенню безпеки і гігієни праці працівників на виробництві» від 12.06.1989 р. про впровадження заходів для заохочення вдосконалень у сфері безпеки і охорони здоров'я працівників під час роботи. Директива 89/391/ЄЕС створює європейську нормативно-правову базу для заохочення БГП на робочих місцях, яку часто розуміють як обов'язкову систему управління БГП для держав-членів ЄС [1].

На додаток до рамкової Директиви 89/391/ЄЕС нормативно-правова база ЄС у сфері БГП включає близько 30 окремих директив, які зосереджені на: конкретних аспектах БГП і забезпечують адаптацію принципів цієї рамкової директиви до конкретних завдань; конкретних небезпечних факторів; конкретних підприємств і галузей.

Україна докладає значних зусиль для узгодження свого національного законодавства з європейськими та міжнародними трудовими нормами й передовою практикою в царині БГП [2]. Розпорядженням КМУ № 989-р від

12.12.2018р. затверджено Концепцію реформування системи управління охороною праці в Україні (Концепція), а також відповідний план заходів. У затвердженій Концепції враховано ключові рекомендації, наведені у звіті проекту ЄС-МОП «Настанови і рекомендації до Концепції реформування національної системи запобігання професійним ризикам і заохочення безпеки та гігієни праці».

«Національний профіль з безпеки та гігієни праці. Україна», що був схвалений соціальними партнерами та урядовими органами, відображає широкий консенсус щодо необхідності реалізації наведених у ньому рекомендацій. Більше того, Україна вже наблизила своє національне Законодавство до низки директив ЄС із БГП, зокрема таких: Директива 2009/104/ЄС Європейського парламенту і Ради від 16.09.2009р. стосовно мінімальних вимог до безпеки та здоров'я під час використання робочого обладнання; Директива Ради 92/57/ЄЕС від 24.06.1992р. про виконання мінімальних вимог щодо безпеки і захисту здоров'я; Директива Ради 89/656/ЄЕС від 30.11.1989р. про мінімальні вимоги безпеки і охорони здоров'я під час використання працівниками засобів індивідуального захисту; Директива Ради 90/270/ЄЕС від 29.05.1990р. про мінімальні вимоги безпеки та здоров'я під час роботи з екранними пристроями.

Наразі розробляється ще низка правових актів, спрямованих на транспонування інших директив ЄС, або вже розпочато процес погодження цих актів. На сьогодні ведеться розробка правових актів щодо транспонування: Директиви Ради 89/391/ЄЕС від 12.06.1989р. про впровадження заходів для заохочення вдосконалень у сфері безпеки і охорони здоров'я працівників; Директиви Ради 89/654/ЄЕС від 30.11.1989р. про мінімальні вимоги безпеки і охорони здоров'я на робочому місці; Директиви Ради 92/58/ЄЕС від 24.05.1992р. про мінімальні вимоги до забезпечення безпеки та гігієни на робочому місці.

Попри зазначені здобутки, у процесі розвитку українського законодавства з БГП залишається низка істотних проблем, які потрібно вирішити, адже вони можуть зашкодити якості, рівню та стабільності узгодження національного законодавства з нормативно-правовою базою ЄС із БГП.

Зокрема, поточний процес наближення зосереджений переважно на імплементації окремих директив, а не на транспонуванні загальної архітектури законодавства ЄС із БГП, починаючи з узгодження з «парасольковою» рамковою Директивою з БГП 89/391/ЄЕС. До того ж, у поточному процесі наближення не враховуються зв'язки та взаємовідносини між директивами ЄС із БГП і не забезпечується застосування єдиної термінології. До того ж, у поточному процесі наближення не враховуються зв'язки та взаємовідносини між директивами ЄС із БГП і не забезпечується застосування єдиної термінології.

Правові акти, за допомогою яких здійснюється транспонування директив ЄС із БГП (накази Міністерства соціальної політики), не мають достатньої правової сили для забезпечення ефективності та сталості, на відміну від

випадку, якщо б вони були законами, прийнятими парламентом, або постановами Кабінету Міністрів України. У процесі наближення до європейського Законодавств з БГП перед Україною стоять такі завдання: перехід від наявного низькорівневого підходу до БГП, заснованого на неминучості ризиків до високорівневого і проактивного підходу на основі управління ризиками та поліпшення стану безпеки і здоров'я працівників [3]; перехід від підходу, щодо охорони праці, до більш цілісного підходу, який передбачає інтеграцію безпеки праці з гігієною праці; спрощення правової бази з БГП шляхом зменшення кількості чинних правових актів; поширення на всіх працівників обов'язків роботодавців із БГП; узгодження української системи інспекції праці з міжнародними трудовими нормами та передовою практикою.

Поліпшення умов праці в Україні фактично потребує наявності не тільки досконалої та сучасної правової бази, а й системи, яка забезпечує застосування і дотримання нормативних актів.

Список використаних джерел

1. Курепін В. М. Система організації безпеки та гігієни праці в Україні // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Усеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 74-78. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12473>.

2. Русавська В. І. Адаптація національного трудового законодавства до законодавства Європейського Союзу // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції м. Миколаїв, 23-24 червня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 36-39. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9821>.

3. Курепін В. М. Особливості побудови систем та механізмів управління кадровою безпекою на аграрних підприємствах. Modern Economics. 2022. № 32(2022). С. 54-61. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V32\(2022\)-07](https://doi.org/10.31521/modecon.V32(2022)-07).

Abstract: *The legislation on ensuring labor safety and hygiene of Ukraine in the context of European integration is analyzed. The main problems are highlighted and the need to implement the legislation of the European Union in the field of labor safety in accordance with European standards is substantiated.*

Keywords: *occupational safety and hygiene; implementation; adaptation; European Union; Ukraine.*

Науковий керівник:

Гусенко А.А.,

старший викладач

кафедри публічного управління та адміністрування

і міжнародної економіки,

Миколаївський національний аграрний університет

РЕГРЕСІЙНІ МОДЕЛІ ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Ізбаш Валентина Миколаївна,
здобувач вищої освіти спеціальності 051 «Економіка»
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна

Анотація: здійснено огляд результатів використання регресійних моделей в діяльності аграрних підприємств. Визначено місце регресійних моделей в прогнозуванні доходів аграрного підприємства

Ключові слова: регресія, аграрне підприємство, фінансова діяльність, модель

Регресійні моделі є ефективним інструментом для аналізу фінансової діяльності аграрних підприємств. Вони дозволяють визначити залежності між різними факторами і фінансовими показниками, такими як доходи, витрати, прибуток, оборотні кошти тощо.

Наприклад, можна побудувати регресійну модель для визначення залежності між виробничими витратами та доходами підприємства. Для цього зібрати дані про витрати на землю, робочу силу, насіння, добрива тощо, а також про доходи, отримані від продажу вирощених продуктів. Потім можна побудувати регресійну модель, яка дозволить визначити, як зміна витрат впливає на доходи підприємства [2].

Також можна використовувати регресійні моделі для прогнозування майбутніх фінансових показників. Наприклад, можна побудувати модель для прогнозування прибутку підприємства на основі його фінансових даних за попередні періоди. Для цього необхідно зібрати дані про прибуток за попередні роки, а також про інші фактори, які можуть вплинути на прибуток, наприклад, витрати на маркетинг, інвестиції в нові технології тощо. Потім можна побудувати регресійну модель, яка дозволить прогнозувати прибуток на основі цих даних.

Регресійні моделі є потужним інструментом для аналізу та прогнозування фінансової діяльності аграрних підприємств, і їх використання може допомогти підприємствам планувати свою діяльність, вирішувати фінансові проблеми та досягати більшої ефективності в управлінні. Проте, при побудові регресійних моделей необхідно враховувати деякі особливості фінансової діяльності аграрних підприємств [1].

Одна з особливостей аграрної галузі полягає в тому, що вона значно залежить від природних факторів, таких як погода, клімат, ґрунтові умови тощо. Ці фактори можуть значно вплинути на врожайність та виробничі витрати підприємства, тому їх необхідно враховувати при побудові регресійних моделей.